

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 11 czerwca 2014 r. – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Sprawa C-284/14)

(2014/C 315/59)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 158/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ jest ważne, pomimo tego, że przed jego przyjęciem nie przeprowadzono w odpowiednim terminie niezależnego dochodzenia antydumpingowego, lecz kontynuowano dochodzenie, które prowadzono już w okresie od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r., przy czym dochodzenie to zgodnie z ustaleniami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zawartymi w wyroku w sprawie C-338/10⁽²⁾ z dnia 22 maja 2012 r. przeprowadzono z naruszeniem wymogów określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽³⁾ w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁴⁾, co w konsekwencji spowodowało, że Trybunał orzekł w przytoczonym wyroku, iż wydane w wyniku tego dochodzenia rozporządzenie Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽⁵⁾ jest nieważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, s.29.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2012:158.

⁽³⁾ Dz.U. 1996, L 56, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 350, s. 35.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 16 czerwca 2014 r. – ADM Hamburg AG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Sprawa C-294/14)

(2014/C 315/60)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ADM Hamburg AG

Strona przeciwna: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Pytanie prejudycjalne

Czy przesłanka faktyczna z art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾ w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1063/2010 z dnia 18 listopada 2010 r.⁽²⁾, zgodnie z którą produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej muszą być dokładnie tymi samymi produktami, co wywiezione z kraju korzystającego, uznanego za kraj ich pochodzenia, jest spełniona w przypadku takim jak rozpoznawany, gdy kilka partii surowego oleju z nasion palmowych uznanych odpowiednio za produkty pochodzące z różnych krajów wywozu objętych ogólnym systemem preferencji taryfowych (GSP) nie zostaje fizycznie od siebie oddzielonych, wywiezionych i przywiezionych do Unii Europejskiej, lecz w trakcie wywiezienia wszystkie wypełniają ten sam zbiornik statku towarowego, są w nim ze sobą zmieszane i zostają przywiezione do Unii Europejskiej, przy czym można wykluczyć, że w trakcie transportu tych produktów do momentu zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu w zbiorniku tego statku znalazły się inne, w szczególności nieobjęte preferencjami, produkty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 253, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 307, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landessozialgericht
Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 17 czerwca 2014 r. – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis
Recklinghausen przeciwko Jovanna Garcia-Nieto i in.**

(Sprawa C-299/14)

(2014/C 315/61)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Strona pozwana: Jovanna Garcia-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada równego traktowania sformułowana w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ – z wyjątkiem wyłączenia eksportu świadczeń na mocy art. 70 ust. 4 tego rozporządzenia – dotyczy również specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 70 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia?
- 2) W razie udzielenie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy – i w danym przypadku w jakim zakresie – dopuszczalne są ograniczenia zasady równego traktowania sformułowanej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 na mocy postanowień przepisów krajowych transponujących art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE⁽²⁾, które przewidują, że dostęp do tych świadczeń jest bezwzględnie wyłączony w okresie pierwszych miesięcy pobytu, jeżeli obywatele Unii nie mają w Republice Federalnej Niemiec ani statusu pracownika albo osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, ani zgodnie z § 2 ust. 3 Freizügigkeitsgesetz/EU nie są uprawnieni do swobodnego przemieszczania się?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy inne przepisy prawa pierwotnego – w szczególności art. 45 ust. 2 TFUE w związku z art. 18 TFUE – stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który w okresie pierwszych trzech miesięcy pobytu bezwzględnie odmawia przyznania obywatelom Unii świadczenia społecznego mającego na celu zabezpieczenie egzystencji i jednocześnie ułatwiającego również dostęp do rynku pracy, w wypadku gdy ci obywatele Unii wprawdzie nie mają statusu pracownika albo osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, ani zgodnie z § 2 ust. 3 Freizügigkeitsgesetzes/EU nie są uprawnieni do swobodnego przemieszczania się, niemniej jednak mogą wykazać faktyczny związek z przyjmującym państwem członkowskim a w szczególności z jego rynkiem pracy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. L 166, s. 1..

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz.U. L 158, s. 77.